

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Ακριβές ηλεκτρονικό αντίγραφο, το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη απόυλοποιημένη σήμανση και έκδοσή του, με προηγμένη ημερομηνία 2022-11-29 17:02:40 EET, Ο Γρα

ΑΠΟΦΑΣΗ 1260/2022

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή [REDACTED] Πρωτοδίκη, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του ενταύθα Πρωτοδικείου και από τη Γραμματέα [REDACTED]

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 23-05-2022, για να δικάσει την υπόθεση, μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: [REDACTED], κατοίκου

[REDACTED]

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «DAUFOOD GREECE ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και το διακριτικό τίτλο «DAUFOOD GREECE» που εδρεύει στο Δήμο Φυλής Αττικής (οδός Έβδομη και Πεντηκοστή αρ. 15, ΒΙΟΠΑ) και εκπροσωπείται νόμιμα, με [REDACTED] η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου [REDACTED]

Ο ενάγων ζητεί να γίνει δεκτή η από 04-06-2021 αγωγή του, που κατατέθηκε στη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου στις 07-06-2021, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 42576/1140/2021 και η οποία προσδιορίστηκε προς συζήτηση αρχικά για τη δικάσιμο της 06-10-2021 και μετά από αναβολή για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, οπότε και γράφτηκε στο πινάκιο.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ δημόσια συζήτηση της υποθέσεως, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημοσίας συνεδριάσεως αυτού του Δικαστηρίου και στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΚΑΙ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την υπό κρίση αγωγή, ο ενάγων εκθέτει ότι προσλήφθηκε από την εναγόμενη στις 06-09-2018 με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου με την ειδικότητα του διανομέα. Ότι είναι μέλος του σωματείου με την επωνυμία «Σωματείο Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου». Ότι η εναγομένη στις 08-03-2021 κατήγγειλε τη σύμβαση εργασίας του από λόγους εμπάθειας και εκδίκησης προς το πρόσωπό του εξαιτίας της νόμιμης συνδικαλιστικής του δράσης αλλά και της συνεχούς διεκδίκησης των εργασιακών και οικονομικών δικαιωμάτων του ιδίου και των εργαζομένων. Με βάση αυτά τα πραγματικά περιστατικά, ζητεί: α) να αναγνωρισθεί ότι η παραπάνω καταγγελία της σύμβασης εργασίας του είναι άκυρη ως καταχρηστική, β) να υποχρεωθεί η εναγόμενη να αποδέχεται τις υπηρεσίες του με τους ίδιους όπως προ της καταγγελίας της σύμβασής του όρους, γ) να υποχρεωθεί η εναγόμενη να του καταβάλει για μισθούς υπερημερίας από 09-03-2021 μέχρι 31-12-2021, επιδόματα εορτών και αδείας το ποσό των 5.091,81 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την δήλη ημέρα που το κάθε μερικότερο ποσό κατέστη απαιτητό, δ) να αναγνωριστεί ότι η εναγόμενη οφείλει να του καταβάλει για μισθούς υπερημερίας το ποσό των 98,25 ευρώ εβδομαδιαίως από την 01-01-2022 μέχρι την άρση της υπερημερίας της με το νόμιμο τόκο από την δήλη ημέρα που το κάθε μερικότερο ποσό θα καταστεί απαιτητό, και ε) να υποχρεωθεί η εναγόμενη να του καταβάλει το ποσό των 3.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη από την παράνομη και υπαίτια προσβολή της προσωπικότητάς του συνεπεία της καταχρηστικής καταγγελίας της σύμβασής του, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Τέλος ζητεί να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή και να καταδικαστεί η εναγόμενη στην καταβολή της δικαστικής του δαπάνης.

Με αυτό το περιεχόμενο, η κρινόμενη αγωγή, για το αντικείμενο της οποίας δεν απαιτείται η καταβολή τέλους δικαστικού ενσήμου (αφού το αιτούμενο ποσό δεν

υπερβαίνει το προβλεπόμενο κατ' άρθρο 71 ΕισΝΚΠολΔ ελάχιστο όριο απαλλαγής από την καταβολή δικαστικού ενσήμου ποσό των 20.000 ευρώ), παραδεκτώς εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, που είναι καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο να τη δικάσει (άρθρα 7, 9, 14 παρ. 2, 16 παρ. 2 και 621 παρ. 1 του ΚΠολΔ), κατά την προκείμενη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (άρθρα 614 περ. 3, 621-622 ΚΠολΔ). Επιπροσθέτως, ως προς το παραδεκτό του αιτήματος αναγνώρισης της ακυρότητας της καταγγελίας, η αγωγή έχει ασκηθεί μέσα στην προβλεπόμενη από το άρθρο 6 παρ.1 του ν. 3198/1955 τρίμηνη αποσβεστική προθεσμία, δεδομένου ότι, με επικαλούμενο από τον ενάγοντα ως χρόνο καταγγελίας της σύμβασης εξαρτημένης εργασίας του, την 08-03-2021, η κρινόμενη αγωγή επιδόθηκε στην εναγόμενη στις 08-06-2021, όπως αποδεικνύεται από την προσκομιζόμενη και επικαλούμενη με αριθμό 2285ΣΤ/08-06-2021 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών [REDACTED] Περαιτέρω, η αγωγή είναι ορισμένη και νόμιμη ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 174, 178, 180, 281, 648, 653, 655, 656, 669 παρ. 2, 914, 932 του ΑΚ, (όσον αφορά την ακυρότητα της καταγγελίας και τους μισθούς υπερημερίας), 1 παρ.1 και 2 του ν.1082/1980 και 1 παρ.1 & 2, 2, 3 παρ.1 και 6 της 19.040/1981 Κ.Υ.Α. Οικονομικών και Εργασίας (για τα δώρα εορτών), 2 παρ.1, 5 παρ.5 του Α.Ν.539/1945, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 ν.1.346/1983, 3 παρ.16 ν.4504/1966 και 3 του ν.δ/τος3.755/1957 (για το επίδομα αδειας) και των άρθρων 340, 341, 345, 346 του ΑΚ, 69, 70, 176, 191 αρ.2, 907, 908 αρ.1 εδ. ε' ΚΠολΔ (ως προς τα παρεπόμενα αιτήματα). Κατόπιν τούτων, η αγωγή, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

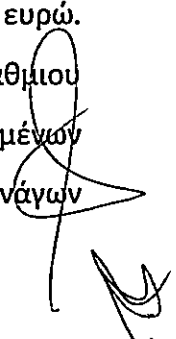
Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων των διαδίκων που εξετάσθηκαν στο ακροατήριο του Δικαστηρίου και περιέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση απομαγνητοφωνημένα πρακτικά, από την προσκομιζόμενη από τον ενάγοντα υπ' αριθμό ΔΣΑ 0015003/20-05-2022 ένορκη βεβαίωση του [REDACTED] ενώπιον του δικηγόρου / [REDACTED] σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 83 παρ. 5 του ν. 4790/2021, η οποία λήφθηκε κατόπιν νόμιμης και εμπρόθεσμης κλήτευσης της εναγόμενης (βλ. την υπ' αριθμό 5262ΣΤ/17-05-2022 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στην περιφέρεια του Εφετείου Αθηνών, [REDACTED], από την υπ' αριθμό ΔΣΑ 0015240/27-05-2022 ένορκη

3

βεβαίωση του [REDACTED] του δικηγόρου [REDACTED]

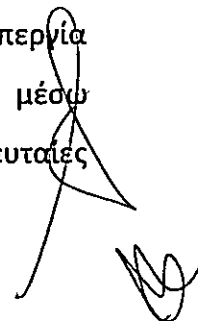
[REDACTED], σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 83 παρ. 5 του ν. 4790/2021, που προσκομίζει και επικαλείται ο ενάγων, η οποία λήφθηκε μέσα στην προθεσμία της προσθήκης-αντίκρουσης, μετά από νόμιμη κλήτευση της εναγόμενης, με σχετική γνωστοποίηση στο ακροατήριο κατά τη συζήτηση της αγωγής, από τις προσκομιζόμενες από την εναγόμενη υπ' αριθμό 2709/20-05-2022, 2710/20-05-2022, 2711/20-05-2022 και 2712/20-05-2022 ένορκες βεβαιώσεις των [REDACTED]

[REDACTED] Ειρηνοδίκη Αθηνών, που λήφθηκαν κατόπιν νόμιμης και εμπρόθεσμης κλήτευσης του ενάγοντος (βλ. την 1444Γ/17-05-2022 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, [REDACTED] από την υπ' αριθμό 2842/26-05-2022 ένορκη βεβαίωση της [REDACTED] ενώπιον του Ειρηνοδίκη Αθηνών, που προσκομίζει και επικαλείται η εναγόμενη, η οποία λήφθηκε μέσα στην προθεσμία της προσθήκης-αντίκρουσης, μετά από νόμιμη κλήτευση του ενάγοντος (βλ. την 1473Γ/23-05-2022 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, [REDACTED] και από όλα τα έγγραφα που οι διάδικοι νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν, ορισμένα εκ των οποίων μνημονεύονται ειδικότερα παρακάτω, χωρίς, ωστόσο, να παραλείπεται κάποιο από αυτά κατά την ουσιαστική εκτίμηση της διαφοράς, άλλα εκ των οποίων λαμβάνονται υπόψη προς άμεση απόδειξη και άλλα για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, καθώς και από τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η εναγόμενη δραστηριοποιείται στην ανάπτυξη και λειτουργία καταστημάτων λιανικής πώλησης και διανομής πίτσας υπό το διεθνώς αναγνωρισμένο σήμα «DOMINO' S PIZZA». Στο πλαίσιο αυτής της δραστηριότητας της προσέλαβε τον ενάγοντα στις 06-09-2018 με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου για να εργαστεί με την ειδικότητα του διανομέα. Συμφωνήθηκε δε να εργάζεται στο κατάστημα της Αγίας Παρασκευής, με πενθήμερη απασχόληση, επί δέκα ώρες κατ' ελάχιστον την εβδομάδα και με ωρομίσθιο ποσού 3,93 ευρώ. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι ο ενάγων ήταν ενεργό μέλος του πρωτοβάθμιου ομοιοεπαγγελματικού σωματείου με την επωνυμία «Σωματείο Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου» (ΣΒΕΟΔ). Κατά τη διάρκεια της εργασιακής του σχέσης, ο ενάγων

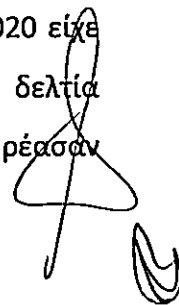
ανέπτυξε συνδικαλιστική δράση εντός του εργασιακού χώρου και συγκεκριμένα, ενημέρωνε τους συναδέλφους τους για τα εργασιακά τους δικαιώματα, παρότρυνε αυτούς σε απεργιακές κινητοποιήσεις, αναδείκνυε τα προβλήματα που είχαν ανακύψει κυρίως από το ευέλικτο ωράριο εργασίας και το ωράριο προτεραιότητας, από τη μη παροχή μέσων ατομικής προστασίας αλλά και από την μη τακτική συντήρηση των οχημάτων, διένειμε προκηρύξεις του ΣΒΕΟΔ, ενώ με έγγραφες αιτήσεις του προς την εναγόμενη επεδίωκε την βελτίωση των συνθηκών εργασίας και την τήρηση των όρων της εργατικής νομοθεσίας. Στα πλαίσια της εν λόγω δράσης του, ο ενάγων συμμετείχε μαζί με άλλους έξι συναδέλφους του στην απεργία που είχε κηρύξει το παραπάνω σωματείο, στις 11-04-2019. Όπως προκύπτει από το περιεχόμενο της από 02-04-2019 απόφασης συμμετοχής σε απεργία, η οποία συντάχθηκε από τον ενάγοντα και υπογράφεται από τον ίδιο και άλλους έξι εργαζόμενους του καταστήματος της Αγίας Παρασκευής, τα αιτήματα της επίδικης απεργίας αφορούσαν μεταξύ άλλων την παροχή μέσων ατομικής προστασίας, την εφαρμογή σταθερού ωραρίου, την κατάργηση του ευέλικτου ωραρίου και του ωραρίου προτεραιότητας και την τακτική και σχολαστική συντήρηση των οχημάτων που τους παρείχε η εναγόμενη για την εκτέλεση της εργασίας τους. Το παραπάνω έγγραφο παρέδωσε ο ενάγων στον αρμόδιο διευθυντή του καταστήματος [REDACTED] στις 02-04-2019, πλην όμως αυτός αρνήθηκε να το παραλάβει. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι μετά την ως άνω απεργία στις 11-04-2019 και εξ αφορμής αυτής, εκδόθηκε ο ν. 4611/2019 που δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως στις 17-05-2019 (ΦΕΚ 73/Α/17-05-2019) και τέθηκε σε ισχύ στις 20-05-2019. Κατά το άρθρο 56 παρ. 2 του νόμου αυτού «ο εργοδότης εφοδιάζει με τον κατάλληλο εξοπλισμό προστασίας τους εργαζόμενους που χρησιμοποιούν μοτοποδήλατο ή μοτοσυκλέτα, ιδιοκτησίας νομής ή κατοχής δικής του ή των εργαζομένων κατά την εκτέλεση της εργασίας τους. Μέχρι την έκδοση της απόφαση της παραγράφου 4, ως κατάλληλος εξοπλισμός προστασίας ορίζεται το προστατευτικό κράνος, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 6 του άρθρου 12 του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας (ν. 2696/1999), πανωφόρι κατάλληλο για την προστασία του αναβάτη του μοτοποδηλάτου ή της μοτοσυκλέτας, αδιάβροχη προστασία, γάντια και ανακλαστικό γιλέκο». Ακολούθως εκδόθηκε η Εγκύκλιος της 1^{ης} Ιουλίου 2019 του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης & Κοινωνικής

Αλληλεγγύης με αρ. πρωτ. Οικ. 29613/1754 με θέμα τις οδηγίες εφαρμογής του άρθρου 56 του ν. 4611/2019, η οποία τέθηκε σε εφαρμογή από 01-07-2019. Ενόψει του ότι η εναγόμενη μέχρι και τον Οκτώβριο του 2019, δεν παρείχε στους εργαζόμενους διανομείς της τον προστατευτικό εξοπλισμό που προβλεπόταν από τον ν. 4611/2019, ο ενάγων από κοινού με άλλους οκτώ συναδέλφους του, απέστειλε μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου την από 24-10-2019 αίτηση τους προς αυτήν, με την οποία ζητούσε την άμεση παροχή των μέσων ατομικής προστασίας στους διανομείς. Παράλληλα δε κοινοποίησε την αίτηση αυτή και στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας. Οι ενέργειες αυτές είχαν ως αποτέλεσμα η εναγόμενη να χορηγήσει το επόμενο χρονικό διάστημα, ήτοι από 24-10-2019 έως 04-11-2020, τα αναγκαία μέσα ατομικής προστασίας στους εργαζόμενούς της, όπως αυτό προκύπτει από τα προσκομιζόμενα έντυπα παραλαβής μέσων ατομικής προστασίας. Ακολούθως δε και επειδή αυτή ενοχλήθηκε σφόδρα από τις σχετικές ενέργειες του ενάγοντος, τον Δεκέμβριο του 2019 μείωσε τις ώρες εργασίας του από 25 την εβδομάδα σε 10. Η ενέργεια αυτή της εναγόμενης είχε σαφώς εκδικητικό χαρακτήρα αφού αυτή μείωσε μόνο τις ώρες εργασίας του ενάγοντος και όχι και των άλλων συναδέλφων του (βλ. το προσκομιζόμενο από τον ενάγοντα από 05-12-2019 μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του διευθυντή της εναγόμενης ██████████). Για την μεταβολή αυτή που είχε ως άμεση συνέπεια τη μείωση των αποδοχών του, ο ενάγων προσέφυγε στην Επιθεώρηση Εργασίας στις 04-02-2020. Μετά την ως άνω προσφυγή, η εναγόμενη αναγκάστηκε να υπαναχωρήσει της πιο ενέργειας της και επανέφερε τις ώρες εργασίας του από 10 την εβδομάδα σε 25, δηλαδή στις ίδιες που εργαζόταν προηγουμένως, ενώ ο τελευταίος ανακάλεσε την προαναφερόμενη από 04-02-2020 προσφυγή του στο ΣΕΠΕ (βλ. υπ' αριθμό 37/04-02-2020 δελτίο εργατικής διαφοράς). Από τα ίδια πιο πάνω αποδεικτικά στοιχεία αποδείχτηκε επίσης, ότι ο ενάγων περί τα τέλη Σεπτεμβρίου του 2020 υποκίνησε και προέτρεψε τους συναδέλφους του να συμμετάσχουν σε απεργία που διοργάνωσε το σωματείο ΣΒΕΟΔ στις 08-10-2020 με αντικείμενο την καθολική εφαρμογή του παραπάνω νόμου 4611/2019 και την εφαρμογή σταθερού ωραρίου εργασίας. Για την πρόθεση του ίδιου και των άλλων επτά συναδέλφων του να συμμετάσχουν στην απεργία ενημέρωσε την εναγόμενη με έγγραφη δήλωση που απέστειλε σ' αυτήν μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στις 28-09-2020. Μετά τις προεκτιθέμενες τελευταίες

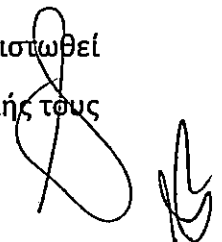
ενέργειες του ενάγοντος, η εναγόμενη έπαυσε να του αποστέλλει τις αποδείξεις πληρωμής των μηνιαίων αποδοχών του με λεπτομερή ανάλυση των ωρών εργασίας του ενώ περί τα τέλη Ιανουαρίου του 2021, προέβη σε νέα μείωση των ωρών εργασίας του σε 10-12 την εβδομάδα, με περαιτέρω συνέπεια την αντίστοιχη μείωση των αποδοχών του. Η παραπάνω μείωση των ωρών εργασίας του ενάγοντος, δεν δικαιολογείται από την επικαλούμενη από την εναγόμενη μείωση του όγκου των εργασιών των καταστημάτων της κατά το μήνα Φεβρουάριο του 2021, αφού δεν αποδείχθηκε ότι υπήρξε αντίστοιχη μείωση των ωρών εργασίας των λοιπών διανομέων του καταστήματος, αλλά αντίθετα ήταν απότοκος της αντιδράσεως της στις προαναφερόμενες ενέργειες του σχετικά με την διεκδίκηση των εργασιακών δικαιωμάτων του ιδίου και των άλλων εργαζόμενων. Η τιμωρητική αυτή συμπεριφορά της εναγόμενης προκάλεσε την αντίδραση του ενάγοντος, ο οποίος διαμαρτυρήθηκε έντονα για αυτή στην υπεύθυνη του καταστήματος [REDACTED]. Επίσης, για τα παραπάνω, ενημέρωσε και τους συναδέλφους του εγγράφως και τους κάλεσε να αιτηθούν συνάντηση με τον διευθυντή του καταστήματος προκειμένου να εκφράσουν τη διαμαρτυρία τους για την επιχειρούμενη μείωση των ωρών εργασίας του. Λίγο καιρό αργότερα και συγκεκριμένα στις 08-03-2021 η εναγομένη κατήγγειλε, εγγράφως τη σύμβαση εργασίας του, καταβάλλοντας του συγχρόνως το ποσό των 443,10 ευρώ ως αποζημίωση απόλυσης, το ποσό των 59,98 ευρώ για τις δεδουλευμένες αποδοχές Μαρτίου 2021, το ποσό των 323,12 ευρώ για το επίδομα αδείας 2021 και το ποσό των 455,76 ως αποζημίωση αδείας 2021. Κατόπιν της ως άνω καταγγελίας της σύμβασης εργασίας του, ο ενάγων προσέφυγε αυθημερόν στην Επιθεώρηση Εργασίας, ισχυριζόμενος ότι η απόλυση του ήταν παράνομη και καταχρηστική, συνταχθέντος του υπ' αριθμ. πρωτ. 41/12-03-2021 δελτίου εργατικής διαφοράς. Κατά τη συζήτηση της εργατικής διαφοράς στις 02-04-2021 η Επιθεωρήτρια Εργασίας απηύθυνε στην εναγόμενη σύσταση να επανεξετάσει το αίτημα επαναπρόσληψης του ενάγοντος, πλην όμως η εναγομένη ενέμεινε στην απόφαση της και δεν προέβη σε οποιαδήποτε πρόταση επαναπρόσληψής του. Εκ των ανωτέρω αποδεικνύεται η εναγομένη προέβη στην καταγγελία της σύμβασης εργασίας του ενάγοντος κινούμενη αποκλειστικά και μόνον από λόγους εκδίκησης προς το πρόσωπό του, και συγκεκριμένα λόγω της δυσαρέσκειας που προκάλεσε σε αυτήν η συνεχής και έντονη νόμιμη συνδικαλιστική δράση αυτού, και ειδικότερα οι

αναφερόμενες παραπάνω ενέργειες διαμαρτυρίας του, η συμμετοχή του σε απεργιακές κινητοποιήσεις και η εκ μέρους του παρότρυνση άλλων συνάδελφων του να συμμετάσχουν σ' αυτές, αλλά και η έντονη αντίδρασή του, στην δυσμενή γι' αυτόν μονομερή τροποποίηση του ωραρίου του. Η εναγόμενη αρνείται ότι προέβη στην καταγγελία της σύμβασης εργασίας του λόγω της συνδικαλιστικής του δράσης, καθόσον, όπως ισχυρίζεται, ουδέποτε της γνωστοποιήθηκε η συμμετοχή του στο ως άνω σωματείο, γεγονός που το πληροφορήθηκε για πρώτη φορά στις 02-04-2021 κατά τη συζήτηση της εργατικής διαφοράς ενώπιον του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας. Ο ισχυρισμός αυτός δεν αποδείχθηκε βάσιμος, αφού όπως προαναφέρθηκε ο ενάγων ανέπτυξε έντονη συνδικαλιστική δράση εντός του εργασιακού χώρου, η οποία ήταν εξακολουθητική από τα μέσα του 2019 έως το χρόνο καταγγελίας της εργασιακής του σύμβασης, με διαρκή ενημέρωση συναδέλφων του, με συμμετοχή σε απεργιακές κινητοποιήσεις, με έγγραφα προς την διοίκηση της εναγόμενης για τη διεκδίκηση των νόμιμων δικαιωμάτων τους, η οποία ήταν τόσο φανερή που γίνονταν άμεσα αντιληπτή τόσο στην υπεύθυνη του καταστήματος [REDACTED] όσο και στον, μετά από αυτήν, επιθεωρητή του καταστήματος [REDACTED] και συνεπώς ήταν γνωστή στην εναγόμενη. Περαιτέρω η εναγομένη ισχυρίζεται ότι η απόλυσή του ενάγοντος οφείλεται αποκλειστικά στη μη τήρηση εκ μέρους του των βασικών όρων της σύμβασης εργασίας του και των κανόνων υγιεινής και ασφαλείας που εφαρμόζονται στην επιχείρηση της καθώς και στην πλημμελή άσκηση των καθηκόντων του. Ειδικότερα, ισχυρίζεται ότι ο ενάγων προσερχόταν αξύριστος στην εργασία του, δεν φορούσε μάσκα κατά τη διάρκεια της πανδημίας, δεν συμμορφωνόταν με τις υποδείξεις και εντολές της υπεύθυνης του καταστήματος ως προς την παροχή της εργασίας του, και δημιουργούσε συνεχώς εντάσεις κατά τη διάρκεια της εργασίας τους στο κατάστημα. Αναφορικά με τις αιτιάσεις της εναγόμενης αποδείχθηκε ότι πράγματι ο ενάγων προσήλθε στην εργασία του αξύριστος στις 31-10-2019 και στις 12-11-2019. Επίσης διαπιστώθηκε από τους προϊσταμένους ότι στις 10-04-2020, στις 02-07-2020 και στις 13-07-2020 δεν φορούσε μάσκα κατά παράβαση των μέτρων αντιμετώπισης της πανδημίας του κορονοϊού (COVID). Επίσης διαπιστώθηκε ότι στις 02-07-2020 είχε χαρτιά στο κουτί μεταφοράς τροφίμων. Για τα παραπάνω συντάχθηκαν δελτία καταγραφής συμβάντων. Τα περιστατικά όμως αυτά δεν αποδείχθηκε ότι επηρέασαν

στο παραμικρό την απόφαση της εναγομένης για την καταγγελία της συμβάσεως εργασίας του, δοθέντος ότι αφενός μεν έλαβαν χώρα ένα έτος περίπου πριν την απόλυση, αφετέρου δε παρόμοια περιστατικά έγιναν ανεκτά σε άλλους εργαζόμενους (βλ. την ένορκη βεβαίωση του [REDACTED]). Άλλωστε από τότε και μέχρι το χρόνο της καταγγελίας από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν αποδείχθηκε ότι ο ενάγων εκδήλωσε οποιαδήποτε άλλη συμπεριφορά που να θεμελιώνει παράβαση των όρων εργασίας του και των κανόνων υγιεινής και ασφάλειας της επιχείρησης της εναγόμενης, ώστε βάσιμα να μπορεί να θεωρηθεί ότι οι παραπάνω αναφερόμενες παραβάσεις τελούν σε αιτιώδη συνάφεια με την απόλυση του. Επίσης δεν αποδείχθηκε ότι ο ενάγων επεδείκνυε εριστική και ανάρμοστη συμπεριφορά προς τους προϊσταμένους του και ότι δεν συμμορφωνόταν με τις υποδείξεις και εντολές τους ως προς την παροχή της εργασίας του. Τούτο δε διότι, πέραν του ότι η εναγόμενη δεν αναφέρει κανένα συγκεκριμένο περιστατικό της επικαλούμενης παραβατικής συμπεριφοράς (πλην ενός για το οποίο θα γίνει λόγος κατωτέρω), ούτε κάποιο τέτοιο περιστατικό αναφέρουν οι μάρτυρες της [REDACTED] στις ένορκες βεβαιώσεις τους, οι οποίοι περιορίζονται απλώς σε αοριστολογίες, ουδόλως αποδείχθηκε κάποια ανάρμοστη ή εριστική συμπεριφορά του ενάγοντος ή άρνησή του να συμμορφωθεί στις εντολές των προϊσταμένων του, δοθέντος και του ότι δεν προσκομίστηκε κάποια σχετική έγγραφη παρατήρηση ή επίπληξη εκ μέρους της εναγόμενης. Τα όσα δε καταθέτουν οι μάρτυρες της εναγόμενης περί προφορικών συστάσεων και παρατηρήσεων δεν κρίνονται πειστικά, αφενός μεν διότι αυτοί εργάζονται μέχρι και σήμερα στην εναγόμενη και επομένως έχουν κάθε λόγο να υποστηρίξουν τη θέση της, αφετέρου δε αν πράγματι είχαν γίνει τέτοιες συστάσεις αυτές θα ήταν έγγραφες, κατά το καθιερωμένο σύστημά της, όπως άλλωστε συνέβη και για παρατηρήσεις για άλλα ζητήματα ήσσονος σημασίας. Εξάλλου αν ο ενάγων δεν ανταποκρινόταν στις εντολές και οδηγίες των προϊσταμένων του και επεδείκνυε εριστική συμπεριφορά έναντι αυτών, η εναγόμενη θα προέβαινε αμέσως στην απόλυσή του, καθ' υπαγόρευση των επικρατέστερων γι' αυτήν συμφερόντων της. Όσον δε αφορά το περιστατικό που κατά τους ισχυρισμούς της εναγόμενης ο ενάγων επέδειξε ανάρμοστη και προσβλητική συμπεριφορά προς τη υπεύθυνη του καταστήματος [REDACTED] και συγκεκριμένα όταν απευθύνθηκε σ' αυτήν για να

διαμαρτυρηθεί για την μείωση των ωρών εργασίας του, αντέδρασε με τη φράση «ότι δεν κάνει αυτή κουμάντο στο κατάστημα αλλά οι εργαζόμενοι», θα πρέπει να σημειωθεί ότι αυτό είναι μεν αληθές, πλην όμως αποτελούσε μια στιγμιαία αντίδρασή του, δικαιολογημένη αν ληφθεί υπόψη ότι αυτός προσπαθούσε να προασπίσει τα εργασιακά του δικαιώματα, η δε έκφραση της παραπάνω φράσης ήταν δηλωτική μομφής προς την εναγόμενη, σχετικά με την μείωση των ωρών εργασίας του, η οποία δεν υπερέβαινε το αναγκαίο μέτρο έκφρασης διαμαρτυρίας ούτε και εκ του περιεχομένου της προκύπτει ότι έγινε με σκοπό να πλήξει την τιμή και την υπόληψη της υπεύθυνης του καταστήματος. Σε κάθε δε περίπτωση, το παραπάνω περιστατικό ήταν μεμονωμένο, και μπορούσε να αντιμετωπιστεί με τη λήψη αναλογικά επαχθών σε σχέση με την σπουδαιότητα του μέτρων, δηλαδή με παρατήρηση ή με προφορική ή έγγραφη επίπληξη. Ομοίως δεν αποδεικνύεται ότι ο ενάγων προκαλούσε εντάσεις στον εργασιακό χώρο ούτε ότι επεδείκνυε έλλειψη συνεργασίας με τους υπόλοιπους εργαζόμενους, ιδίως αν ληφθεί υπόψη ότι είκοσι δύο εργαζόμενοι της εναγόμενης με έγγραφο τους προς το Τμήμα Επιθεώρησης Εργασίας Αγίας Παρασκευής διατύπωσαν τη διαμαρτυρία τους για την απόλυση του ενάγοντος και ζήτησαν την άμεση επαναπρόσληψή του. Επίσης, ουδόλως αποδείχθηκε ότι, η καταγγελία σχετίζεται με πλημμελή εκτέλεση των καθηκόντων του ενάγοντος, και δη στο ότι εκτελούσε με χαρακτηριστική βραδύτητα την εκτέλεση των δρομολογίων σε σχέση με άλλους συναδέλφους του. Τούτο δε διότι, τα περιστατικά που επικαλείται η εναγόμενη για να θεμελιώσει την καθυστέρηση του ενάγοντος στην εκτέλεση των καθηκόντων του, είναι μεμονωμένα στην τριετή απασχόληση του στην επιχείρησή της ενώ παράλληλα δεν επικαλέστηκε ούτε απέδειξε ότι εκ της επικαλούμενης πλημμελούς εκτέλεσης της εργασίας του προκλήθηκε σ' αυτήν ζημία. Εξάλλου, η εναγόμενη ουδέν περί πλημμελούς εκτέλεσης των καθηκόντων του ενάγοντος ανέφερε στις 02-04-2021, ενώπιον της Επιθεωρήτριας Εργασιακών Σχέσεων ούτε κάτι τέτοιο διατυπώνεται στο από 09-04-2021 υπόμνημα που κατέθεσε κατά τη διενέργεια της εργατικής διαφοράς. Τέλος, δεν μπορούν να οδηγήσουν σε αντίθετη κρίση τα όσα η εναγόμενη ισχυρίζεται για να δικαιολογήσει την επίμαχη απόλυση του ενάγοντος, ότι δηλαδή πολλοί εκ των εργαζομένων της συμμετέχουν στα σωματεία αυτά, χωρίς να έχει διαπιστωθεί οποιαδήποτε εκδικητική συμπεριφορά προς αυτούς λόγω της συνδικαλιστικής τους

δράσης, διότι από πουθενά δεν προέκυψε ότι υπήρχαν εργαζόμενοι που συμμετείχαν σε σωματεία και ότι πράγματι κανένας από αυτούς δεν απολύθηκε λόγω της συνδικαλιστικής του δράσης. Κατόπιν τούτων, ουδόλως αποδείχθηκε ότι η καταγγελία της σύμβασης εργασίας του ενάγοντος οφείλεται στην εκ μέρους του παραβίαση των βασικών όρων της σύμβασης εργασίας του και των κανόνων υγιεινής και ασφαλείας της επιχείρησης της εναγόμενης ή στην πλημμελή άσκηση των καθηκόντων του, αλλά αντίθετα είναι απότοκος της αντίδρασης της εναγόμενης στις προαναφερόμενες ενέργειες του, σχετικά με την τήρηση των όρων εργασίας του και τη διαφύλαξη και προαγωγή, μέσω της συνδικαλιστικής του δράσης των εργασιακών και οικονομικών δικαιωμάτων του ιδίου και των άλλων εργαζομένων. Επομένως, η ως άνω καταγγελία της συμβάσεως εργασίας του ενάγοντος, η οποία έγινε από λόγους εχθρότητας και εκδίκησης συνεπεία της προηγηθείσης νόμιμης αλλά μη αρεστής στην εναγομένη, συνδικαλιστικής δράσης αυτού, τυγχάνει άκυρη ως καταχρηστική, αφού η άσκησή της υπερβαίνει, προφανώς, τα όρια του διευθυντικού της δικαιώματος, όπως αυτά επιβάλλονται από την καλή πίστη και τα χρηστά ήθη, καθώς και τον κοινωνικό και οικονομικό σκοπό του δικαιώματος. Επομένως, η εναγομένη, η οποία έπαυσε, από τις 08-03-2001, να αποδέχεται τις νομίμως και προσηκόντως προσφερόμενες υπηρεσίες του ενάγοντος περιήλθε σε υπερημερία και οφείλει σ' αυτόν, για μισθούς υπερημερίας του επίδικου χρονικού διαστήματος, από 09-03-2021 έως 31-12-2021 τα εξής ποσά: α) για αποδοχές υπερημερίας το ποσό των (214 εργάσιμες ημέρες X 19,65 μέσο ημερομίσθιο) 4.205,10 ευρώ, β) για αναλογία δώρου Πάσχα 2021 ποσού ίσου ένα ημερομίσθιο για κάθε οκτώ ημέρες διάρκειας της εργασιακής σχέσης ήτοι (52 ημέρες X 19,65 ημερομίσθιο=1021,80 ευρώ : 8 ημέρες) 127,72 ευρώ, γ) για δώρο Χριστουγέννων 2021 το ποσό των (25 ημερομίσθια X 19,65 ημερομίσθιο) 491,25 ευρώ και δ) για επίδομα αδείας 2021 το ποσό των (13 ημερομίσθια X 19,65 ημερομίσθιο) 255,45 ευρώ, πλην όμως ο ίδιος ζητεί για την αιτία αυτή το μικρότερο ποσό των 245,63 ευρώ που θα του επιδικασθεί ενόψει της αρχής ότι το Δικαστήριο δεν μπορεί να επιδικάσει πλέον του αιτηθέντος και συνολικά το ποσό των (4.205,10 + 127,72 + 491,25 + 245,63) 5.069,70 ευρώ. Περαιτέρω εξ ουδενός αποδεικτικού στοιχείου αποδείχθηκε ότι κατά την επίδικη χρονική περίοδο (09-03-2021 έως 31-12-2021), κατά την οποία η εναγομένη ήταν υπερήμερη, ο ενάγων απασχολήθηκε σε άλλη εργασία και ότι από την εργασία του αυτή αποκόμισε

ως αλλαχού ωφέλεια το ποσό των 663 ευρώ, απορριπτομένης της ένστασης της εναγόμενης περί έκπτωσης των αλλαχού κερδηθέντων ως αβάσιμης. Επίσης δεν αποδείχθηκε ότι ο ενάγων, για το χρονικό διάστημα που ζητεί να του επιδικαστούν μισθοί υπερημερίας, ήτοι από 09-03-2021 έως 31-12-2021, μπορούσε να ανεύρει άλλη εργασία και από κακοβουλία ή σκνηρία παρέμεινε άνεργος, με σκοπό να εισπράξει μισθούς υπερημερίας από την εναγομένη, χωρίς να παράσχει αντίστοιχη εργασία. Για το μετέπειτα όμως χρονικό διάστημα για το οποίο ζητεί να αναγνωριστεί η υποχρέωση της εναγόμενης να του καταβάλει μισθούς υπερημερίας, ήτοι από 01-01-2022 και μέχρι την άρση της υπερημερίας, αποδείχθηκε ότι αυτός παρέμεινε ηθελημένα άνεργος καθώς όπως προέκυψε προσλήφθηκε από την ατομική επιχείρηση με την επωνυμία «[REDACTED]» στις 04-04-2022 ως υπάλληλος με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, αντί μηνιαίων αποδοχών 663 ευρώ, από την οποία όμως αποχώρησε οικειοθελώς στις 22-04-2022. Εκ των ανωτέρω αποδεικνύεται ότι ο ενάγων κατά το άνω χρονικό διάστημα κατέστη εφικτό να προσληφθεί σε εργασία ισότιμη ή ανάλογη με την εργασία που παρείχε στην εναγομένη, και να λαμβάνει τις ίδιες περίπου αποδοχές, που ελάμβανε από την τελευταία, πλην όμως δόλια και κακόβουλα απέφυγε να εργαστεί, όπως βάσιμα υποστηρίζει εναγόμενη. Η κακοβουλία εξάλλου είναι αυταπόδεικτη από το γεγονός ότι προσφέρθηκε στον ενάγοντα ομοειδής και με τους ίδιους όρους εργασία και αυτός την αποποιήθηκε αδικαιολόγητα. Επομένως, το σχετικό αίτημα του για καταβολή μισθών υπερημερίας από 01-01-2022 και μέχρι την άρση της υπερημερίας, πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμο, κατ' αποδοχή ως ουσιαστικά βάσιμης της ένστασης της εναγόμενης περί καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματός του να ζητήσει μισθούς υπερημερίας. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι ο ενάγων από την ως άνω γενόμενη από λόγους εμπάθειας άκυρη (ως καταχρηστική) καταγγελία, υπέστη ηθική βλάβη καθώς προσβλήθηκε η προσωπικότητά του ως ατόμου και ως εργαζομένου, για την αποκατάσταση της οποίας δικαιούται χρηματικής ικανοποίησης, την οποία το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη των συνθηκών τέλεσης της προσβολής, της έκτασης αυτής και της βλάβης που υπέστη ο ενάγων, της κοινωνικής και οικονομικής κατάστασης των μερών, καθορίζει, στο εύλογο, κατά την κρίση του, ποσό των 1.000 ευρώ. Τέλος απορριπτέος ως μη νόμιμος τυγχάνει ο ισχυρισμός της εναγόμενης περί καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος του ενάγοντος καθώς τα επικαλούμενα

πραγματικά περιστατικά, ότι δηλαδή η απόλυση του ενάγοντος οφείλεται σε υπαιτιότητα του, συνιστά αιτιολογημένη άρνηση της ιστορικής βάσης της αγωγής, και δε δύναται να θεμελιώσει λυσιτελώς καταλυτικό ισχυρισμό από τη διάταξη του άρθρου 281 του ΑΚ. Συνακόλουθα, η κρινόμενη αγωγή, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη και από ουσιαστική άποψη και (α) να αναγνωρισθεί ότι η από 08-03-2021 καταγγελία της σύμβασης εργασίας του ενάγοντος είναι άκυρη, (β) να υποχρεωθεί η εναγόμενη να αποδέχεται τις υπηρεσίες του ενάγοντος με τους ίδιους, όπως προ της καταγγελίας της σύμβασής του, όρους (γ) να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των 5.069,70 ευρώ, με το νόμιμο τόκο (i) για το κονδύλιο των μισθών υπερημερίας από την επομένη της τελευταίας ημέρας εκάστου ημερολογιακού μηνός εντός του οποίου οι επιμέρους μηνιαίες αποδοχές έπρεπε να καταβληθούν και (ii) για το κονδύλιο επιδόματος αδείας από την 1η Ιανουαρίου του επομένου έτους που αφορά, για το δώρο Χριστουγέννων από την 31η Δεκεμβρίου του αντίστοιχου έτους και για το δώρο Πάσχα από την 30η Απριλίου του αντίστοιχου έτους και δ) να υποχρεωθεί η εναγόμενη, να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των 1.000 ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Το παρεπόμενο αίτημα περί κηρύξεως της αποφάσεως προσωρινώς εκτελεστής πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτό ως βάσιμο και από ουσιαστική άποψη αφενός διότι πρόκειται για εργατικές απαιτήσεις (άρθρα 907 και 908 παρ.1 περ. ε' του ΚΠολΔ) και αφετέρου διότι κατά την κρίση του Δικαστηρίου η καθυστέρηση στην εκτέλεση θα επιφέρει σημαντική ζημία στον ενάγοντα, καθόσον οι αποδοχές εκ της εργασίας του αποτελούν το μοναδικό μέσο βιοπορισμού του. Τέλος, η εναγόμενη πρέπει να καταδικαστεί στην καταβολή των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος ανάλογα με την έκταση της ήττας της (άρθρα 178, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ σε συνδ. με άρθρα 58, 64, 68 ν. 4194/2013), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ την ακυρότητα της από 08-03-2021 καταγγελίας της σύμβασης εξαρτημένης εργασίας του ενάγοντος.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγόμενη να αποδέχεται τις υπηρεσίες του ενάγοντος με τους ίδιους, όπως προ της καταγγελίας της σύμβασής του, όρους.

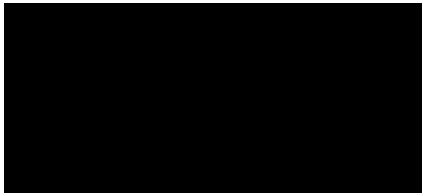
ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγομένη να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των έξι χιλιάδων εξήντα εννέα ευρώ και εβδομήντα λεπτών (6.069,70) με το νόμιμο τόκο σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στο ιστορικό της παρούσας και μέχρι την πλήρη εξόφληση.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την απόφαση αυτή εν μέρει προσωρινά εκτελεστή κατά την ως άνω καταψηφιστική της διάταξη για το ποσό των δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγόμενη στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, το ύψος των οποίων ορίζει στο ποσό των τριακοσίων πενήντα (350) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση, την 22.11.22, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

